

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VAKANTIEBLUF

Een kluchtig intermezzo in twee scènes

door

Jean Vallers

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.2152

PERSONAGES

JEANNE (*volkse kapster*)

NANCY (*volkse en schalkse helpster*)

MARIA (*huisvrouw*)

MADAME MIA (*echtgenote van de
verzekeringmakelaar*)

SYLVIE VLIEGEN (*uitbaatster reisbureau*)

B E D R I J F J E E E N

(Maria zit vooraan op een stoel (haar vol krulspelden); tegen de muur zitten Mia en Sylvie te wachten op verdere 'behandeling'. Jeanne staat te werken. Nancy 'danst' op het ritme van de muziek (radio staat aan)).

JEANNE : Voor de zoveelste keer Nancy, 's zaterdags komen er altijd een paar vaste klanten om 10 uur: Madame Mia van de verzekeringen voor een permanente of om haar te laten bijverven en madame Vliegen van 't reisbureau voor haar krullekens. Ge zoudt nu toch al moeten weten wat ge moet doen, hè!

MARIA : En ik dan, ik kom toch ook om de veertien dagen.

JEANNE : *(een beetje uit de hoogte doen)* Jaja, da's waar Maria, gij komt ook maar een keer om de twee weken voor een mise-en-plis. *(tot Nancy)* Maar ja, staan dansen is plezanter als werken, hè *(zet de radio af)!* *(terug naar Maria)* 't Is toch waar hè, Maria, die jonge soort van tegenwoordig, staan dansen, dat kunnen ze wel, maar werken, hola!

NANCY : *(bootst Jeanne na, zegt in stilte haar laatste zin; maakt een wegwerpgebaar)*

MARIA : Ziet gij niet dat er leven in dat meisje zit Jeanne, maar gij verstaat dat niet, gij kent alleen maar "werken en nog eens werken", maar Nancieke heeft spirit in haar body, you see?

SYLVIE : *(verwonderd over de Engelse woorden)* Allez Maria, wat zegt gij nu, "spirit"...?

MIA : *(vult onmiddellijk aan)* ... in de zee nog wel? Ge verstaat toch wel wat ge zegt zeker?

JEANNE : Zeg, over de zee gesproken, het salon is gesloten van de 15de juli tot de 4de augustus, hou er rekening mee. WIJ gaan naar Italië, naar "Vermicelli", dat plaatsje dat ge ons hebt aangeraden, hè Sylie, aan de

Costa del Sol, daar in de buurt van Napels. (*doet krulspelden uit het haar*)

NANCY : Mama mia, dat wordt multo spaghetti vreten.

JEANNE : Nancy!

SYLVIE : Och Jeanneke, let niet op haar. Daar gaat ge geen spijt van krijgen. Madame Mia is over een paar jaar ook naar "Ventimiglia" op reis geweest; 't is daar heel schoon en niet duur...voor mensen van onze stand, bedoel ik natuurlijk.

MIA : Ja, prachtig was dat daar, met een schoon strand en de grand chichi...

NANCY : La Cicciolina met blotè borstè, zeker.

JEANNE : Nancy, nog ene keer en dan ...

MIA : Och vergeet die brutaliteiten, ze zit zeker met haar veranderingen... En 't was daar zo rustig hè, juist wat onze Michel nodig had om van zijne stress te bekomen. Maar dit jaar, dat wordt iets speciaals, hè Sylvie, dit jaar gaan wij op Safari naar Kenia. Sylvie heeft alles voor ons geregeld: een 5-sterrenhotel met een persoonlijke play-boy, ge weet wel, zo'n negerke dat alles voor u regelt, allez, 'k zen kurieus wat het gaat worden.

JEANNE : Allez zeg, da's ook niet bij de deur en geen 'krot' zeg.

SYLVIE : Wel, zo heet het hotel, Jeanne, "Hotel pas de crotte".

JEANNE : En gij Maria, gij gaat dit jaar zeker weer niet op vakantie hè.

MARIA : I am going to America. (*de anderen bekijken elkaar en weten niet wat zeggen*). (*even pauze*)

NANCY : Zij gaat naar de United States. En Sylvie, naait gij ook nog steeds? (*uitdagend voor haar*)

SYLVIE : Raak me niet aan, hè.

JEANNE : A-me-ri-ka, zegt ge, of heb ik dat niet goed verstaan?

NANCY : Wilt ge soms een taske koffie om van de "alteratie" wat te bekomen, madame Mia? Gij ook misschien, madame Vliegen? Of ziet ge ze al vliegen?

MIA : Gère Nancy, maar géén suiker hè kind, da's slecht voor mijne cholesterol, 'k heb mijn eigen zoetmiddel bij.

SYLVIE : Ik ook geen suiker Nancy, wel een klein wolkje melk. Maar allez Maria, ...naar Amerika, ...gij, ...dat kan toch niet, ...en ge hebt niet bij mij geboekt...

MARIA : Neen, that's right. Via iemand bij onze Fik op't werk. En ginder worden we opgewacht door Little Joe...

JEANNE : Diene van Bonanza?

MARIA : Neen Jeanne, de zoon van die oliebaron, die jongen die verleden jaar bij onze Mark in de klas zat...

MIA : Diene met zijn cowboyschoenen en die altijd "richt" zegde?

MARIA : Right, that's him. Wel die zat meer bij ons dan op zijn kot, maar wat wilt ge, zo alleen in een vreemd land? En zij zijn met elkaar in kontakt gebleven en vandaar hè.

JEANNE : Maar allez Maria, zoudt GIJ dat nu wel doen, dat is toch niks voor mensen als jullie, ik bedoel ..., IK ben het reizen gewoon, en Mia en Sylvie zeker, maar jij, allez...

NANCY : *(met koffie, bedient de mensen)* Jesus Christ, ik vind dat ferm Maria. Gij stuurt toch wel een kaartje zeker of breng voor mij nen echte Amerikaan mee, zo een J.R... Hier, uwe koffie met gewone suiker en gewoon melk.

MARIA : Merci Nancieke, ge zijt een goei gob zulle.

JEANNE : En wat gaat gij ginder doen, Maria?

MARIA : Een rondrit van een drietal weken maken in Hollywood, Californië en de Grand Canyon.

MIA : Moet ge nu speciaal naar Amerika om een groot kanon te gaan afzien, Maria? Allez hè, dat kunt ge hier toch ook, in Bastenogne.